

ninge peste orașul ruină

George Ioniță

ninge peste orașul ruină
și câini vagabonzi
peste oameni cu mersul mecanic
de miriapozi

ninge peste mâna întinsă-n abis
cerșind în avans din ziua de mâine
sau scormonind în gunoaie
după aruncata fărâmbă de vis
după bucata de pâine

e-n jur atât de curat
căci iarna curge șiroaie
și totul îmbracă în alb
până și gândul
și ponositele straie

închid ochii
pentru o clipă voi uita
că sunt un proscris
o să am ce mânca
voi trece și prin paradis

apoi voi sări prin zăpadă
fericit de-atâta nins
chiar dacă viscolul bate
și frigul îmi intră în oase
de mi-e carnea un chin
și n-am Doamne
cui să mă-nchin...